

Hvor står DU?

Forhandlingsspillet avslørt

Spillet om forhandlingene i Bryssel og de «varige særordningene» er avslørt. Ikke på et eneste punkt har Norge klart å endre EEC's regler. Regjeringen fikk bare overgangsordninger. Om ordningene for jordbruket heter det med rene ord i særprotokollen at de er «midlertidige» og fiskerigrensa er bare sikret for ti år. Deretter bestemmer EEC Norges politikk, ikke det norske folk.

Resultatet er dårligere enn noen EEC-tilhenger våget å si på forhånd. Bare de dristigste tør hevde at forhandlingsresultatet er GODT. «Akseptabelt» er det vanligste ordet i kommentarene fra den kanten.

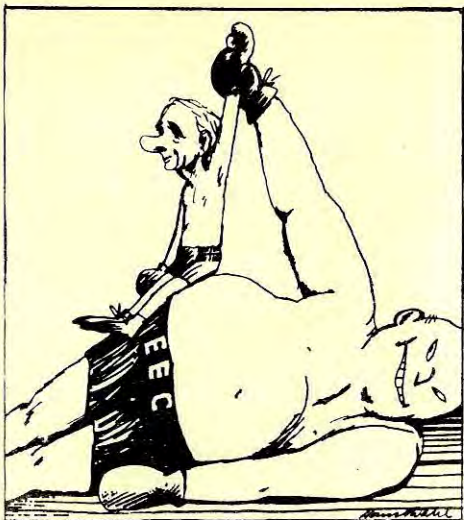
EEC-tilhengerne har i to år ført en vente-og-se-taktikk og prøvd å konsentrere all oppmerksomhet omkring forhandlingene. Hensikten med denne taktikken var å hindre folket i å ta standpunkt og skjule hva vi IKKE forhandlet om i Bryssel.

EEC bygger på Roma-traktaten. Alle land som vil inn i EEC, må godta Roma-traktaten — I SIN HELHET. De to norske regjeringene som har forhandlet i Bryssel, måtte godta Roma-traktaten FØR FORHANDLINGENE BEGYNTE.

Dette betyr å godta de tre grunnleggende «frihetene» i EEC: fri ETABLERINGSRETT, frie KAPITALBEVEGELSER og fritt ARBEIDSMARKED. Disse «frihetene» er friheter for de store kapitaleierne. Fri etableringsrett betyr at innenfor EEC skal enhver med kapital kunne sette i gang næringsvirksomhet i et medlemsland på like linje med landets egne innbyggere. Det betyr at storkonserner med milliarder å investere skal stilles likt med tre småbrukere som går sammen om å starte en skifabrikk. En slik «likhet» betyr frihet for kapitalen, avmakt for folk flest. Disse «frihetene» sikrer storkapitalens grep over Vest-Europa. Dette forhandlet vi ikke om i Bryssel.

Kampen om EEC:

FOLKEBEVEGELSE MOT KAPITALBEVEGELSE

En skole i EEC-medlemskap

Løftene fra Brattellis «triumfferd» til EEC-hovedstedene før de siste møtene i Bryssel viste seg tomme. Det de norske forhandlerne forkastet mandag, måtte de godta fredag. Den garanti for fiskerigrensa etter ti år som EEC skulle gitt, måtte Norge si fram alene til tause EEC-forhandlere.

Aldri vil Norge stå i en sterkere forhandlingsposisjon overfor EEC. Vi er Europas største fiskerinasjon, og denne gangen kunne Norge si nei. Vi er ennå ikke innenfor. Likevel måtte regjeringen sluke det den sa nei til fire dager før. Godt at vi fikk denne undervisning i EEC-medlemskap mens vi ennå kan si nei.

MEDBESTEMMELSE I EUROPA?

Det heter at vi må med i EEC for å være med å styre Europa — ellers vil andre ta avgjørelser som får store følger for oss.

Forhandlingene i Bryssel har vist hvor lite et land som vårt har å si overfor de store i EEC.

At avgjørelser ute får følger for Norge, er ikke noe nytt. Men utenfor EEC kan vi selv bestemme hvordan vi vil møte følgene av det andre avgjør. Går vi inn, skal andre ikke bare ta avgjørelser som får følger for oss, men de skal også avgjøre hvordan vi skal møte følgene. Norge gir da etter hvert fra seg retten til sjøl å velge virkemidlene i konjunkturpolitikken, valutapolitikken, rentepolitikken, skattepolitikken osv.

Hva med arbeidsplassene?

I det siste har EEC-tilhengerne satt i gang en skremselskampanje om at «arbeidsplassene er i fare dersom Norge ikke kommer med i EEC».

Dette er en påstand som bygger på mildest talt spinkelt grunnlag. Det er riktig at EEC har en tollmur mot andre land. Men denne tollmuren er nå lavere enn den noen gang har vært.

Økonomene har dessuten for lengst slått fast at tollmurer har langt mindre betydning enn en tidligere trodde. Bedriftene tilpasser seg ved å endre sin egen kostnadsstruktur, og myndighetene hjelper til med å regulere valutakursene hvis det trengs.

Økt handel med EEC

Når store norske eksport-bedrifter skremmer sine ansatte med tollsatsene i EEC — slik de også gjorde i 1962 — er det ren bløff. I 13 år har disse bedriftene stått utenfor EEC, og dette er resultatet: I 1958 gikk fjerdeparten av vår samlede eksport til EEC. Siden da har vår samlede eksport økt fra år til år, men i 1971 gikk fortsatt fjerdeparten av eksporten vår til EEC.

Dessuten: Hvis eksport-industrien har fordeler av å komme innenfor tollmurene til EEC, vil hjemme-industrien vår ha tilsvarende fordeler av å kunne beskytte seg bak en norsk tollmur mot EEC — altså av å stå utenfor EEC. Og da er det viktig å merke seg at 80 % av arbeidsplassene i industrien faller inn under hjemme-industrien. Og aller viktigst: Velger vi å stå utenfor EEC, har vi full nasjonal råderett over kreditt-politikken og valuta-politikken. Skulle enkelte bedrifter komme i vansker, kan vi uten å spørre Bryssel, avgjøre hvordan vi vil støtte slike bedrifter.

Går vi inn i EEC, er det arbeidsplassene i hjemme-industrien som trues. Da er det EEC-organene i Bryssel som passer på at vi i Norge ikke gjør noe som kan «forvri konkurransevilkårene». På godt norsk: Når norske små-bedrifter ikke greier seg mot kapital-sterke EEC-konserner, er det rett og slett rimelig at de bukker under. Slik er kapitalismen — og slik skal den være — i EEC.

Skremslene er bløff

Konklusjon: Skremselskampanjen om «arbeidsplasser i fare» er ren bløff. Hvorfor kan da EEC-tilhengerne gripe til slike påstander?

Svaret er enkelt: Norsk opinion er i dag overveldende mot EEC-medlemskapet. Skremselskampanjen er siste utvei for EEC-tilhengerne. Taktikken er nå å gjenta påstandene så høyt og så ofte at de til slutt blir trodd.

Det blir tydeligvis viktig å holde hodet kaldt utover våren, for ved litt ettertanke faller påstandene pladask ved sin egen urimelighet.

Jordbruks- og fiskeri-forhandlingene i Bryssel var dømt til å mislykkes. De tok sikte på å oppnå særordninger som Roma-traktaten forbyr.

Tollmurer er gjensidige. Vil EEC beholde tollmurer som truer deler av vår eksport, kan vi på vår side beskytte de delene av vår hjemme-industri som trenger det best.

Nordisk ordning for handel med EEC

Desuten: Om Norge ikke blir medlem av EEC, står vi i en sterk forhandlingsposisjon. Norge kjøper mye mer fra EEC enn vi selger. Sammen med Sverige og Finland, som har valgt å stå utenfor, kan Norge (og eventuelt Danmark) forhandle med tyngden av 20 millioner mennesker med høy kjøpekraft om handelspolitiske ordninger som styrker vår eksport uten å true vår frihet. De andre EFTA-l

som ikke har søkt om medlemskap, har fått tilbud om vidtgående frihandelsordninger med EEC. Det meste av deres eksport til EEC vil møte de samme vilkår som nye medlemsland. Det er ingen grunn til å tro at Norge behøver å komme i en annen stilling om vi velger å si nei til medlemskap.

DYRERE MAT

Jordbruk og fiske rammes

Det såkalte forhandlingsresultat vil ramme befolkningen i jordbruk og fiske så vel som alle vanlige forbrukere.

For jordbruket faller det meste av subsidiene bort — det system som blir brukt for å holde matvareprisene nede. I EEC vil prisene på en rekke matvarer stige, bl. a. ost, smør, margarin, kjøtt, fleisk, mel, brødvarer, kaffe, kakao og sukker. Ialt er det tale om prisstigninger på flere hundre millioner kroner. Grunnen er bl. a. at vi må betale toll eller EEC-priser på importert mat fra land utenfor EEC. Først og fremst går dette ut over forbrukerne.

Bøndene vil miste det støttesystem som har sikret dem stigende levestandard. I stedet har de fått et løfte om at de skal beholde sin levestandard. Men hvordan? Det bestemmer EEC's organer. Ingen vet hvilken støtteordning som kommer i stedet. Det bestemmer EEC's organer. Den blir neppe billigere for Norge.

For fiskerne er framtida usikker. 12-mils-grensa er sikret for ti år, men ingen kan love mer enn velvilje og forståelse for tida deretter. Når Norge utvider grensa ut over 12 mil som Island har gjort, får EEC-fiskerne samme retter som norske utenfor tolv mil i alle tilfelle. Og EEC's kapitalsterke fiskeriindustri vil ha samme rett som oss til å ilandføre og foredle fisken her i Norge. Storkapitalen kan få fritt slag på kysten. Fiskerne i Finnmark vet hva det vil si etter å ha prøvd Findus/Nestlé i noen år.

DYRERE BOLIGER

Bokostnadene er skyhøye alt i dag. I byene begynner drabantbyfattigdommen å bli et kjent begrep.

Ved medlemskap i EEC vil boutgiftene øke ytterligere. I de siste 15 år har husbankrenten blitt fordoblet. Ved medlemskap i EEC må staten betale 7—8 % i rente for de lån de tar opp for å finansiere statsbankene. Husbankrenten må da økes tilsvarende eller forskjellen kompenseres over statsbudsjettet. Dette vil føre til svekket offentlig innsats på andre områder eller til skatteøkninger.

FOLKE- BEVEGEL- SEN

Folkebevegelsen mot norsk medlemskap i Fellesmarkedet er den tverrpolitiske organisasjonen som samler norsk EEC-motstand. Den har bred tilslutning fra fagforeninger og forbund, fra fiskarlag, bonde- og småbrukarlag og fra 6 av 7 partipolitiske ungdomsorganisasjoner. Henvend deg til den lokale avdeling av Folkebevegelsen — tegn deg som medlem — gjør din innsats.

Folkebevegelsens sentrale adresse er Pilestredet 8, Oslo 1, tlf. (02) 33 20 12.

Millionene ruller for EEC

Flertallet av det norske folk er mot EEC-medlemskap, men kapitalens organisasjoner satser nå millioner kroner på å snu opinionen til fordel for EEC. Staten har spredd millioner av brosjyrer gratis med «informasjon» med samme formål, og nå skal også EEC opprette «informasjonskontor» i Oslo og komme de norske EEC-tilhengerne til unnsetning.

«Informasjon» fra slike kilder bør mottas med største skepsis. De som står bak, vet at straks Norge er i EEC, vil ingen stille dem til ansvar for den propaganda som ble brukt for å snu opinionen. Etter Roma-traktaten kan heller ikke Norge melde seg ut.

I to tilfeller har regjeringens eksperter avslørt propagandaen: Utvalgene for økonomisk politikk og for sosialpolitikk under regjeringens markedsutvalg kom til ganske andre resultater enn brosjyrene fra utenriksdepartementet. Et flertall i utvalget for sosialpolitikk kom til at de sosiale og medisinske problemer ville bli større innenfor EEC enn utenfor.

KAPITALBEVEGELSEN

Atte organisasjoner sto klar og ønsket forhandlingsresultatet velkommen samme dag som det forelå:

Norges Industriforbund — Norsk Arbeidsgiverforening — Norsk Rederforbund — Den norske bankforening — Norske Forsikrings-selskapers Forbund — Norges Handelstands forbund — Norske handels- og industribedrifters forbund — Norges Eksportråd.

Direktørene, banksjefene, skipsrederne, arbeidsgiverne hyllet Brattelis forhandlere og finansierer Europabevegelsens kamp for EEC-medlemskap. Men de som det ble forhandlet for — jordbruks- og fiskeribefolkningen — sier nei til forhandlingsresultatet. Mot den mektige allianse av norsk storkapital står Norsk Bonde- og Småbrukarlag, Norges Bondelag og Norges Fiskarlag. Ikke et eneste landsstyremedlem i Fiskarlaget går god for forhandlingsresultatet — ikke en gang regjeringens egen fiskeriminister, Knut Hoem. Det samme vil gjelde Småbrukarlaget og Bondelaget. Sammen med dem står størstedelen av de fagorganiserte lønnstakere.

Brattelis allierte er de mektige i samfunnet, kapitalkreftene. Mot dem står de små i samfunnet, de som arbeider.

Mot «kapitalbevegelsen» står en «folkebevegelse».

Det eneste parti hvor de vanlige medlemmer går noenlunde samlet inn for EEC, er Høyre. Når begynte Høyre å ivareta arbeidsfolks interesser?

Med SF-mot EEC

SOSIALISTISK FOLKEPARTI satser alle sine ressurser til kampen mot norsk medlemskap i EEC. Send inn slippen nedenfor — bestill viktig politisk materiale om EEC. Et styrket SF er en styrking av kampen mot EEC-medlemskapet. SF har tredoblet sin tilslutning på et år — og er igjen i en sentral posisjon i norsk arbeiderbevegelse.

Sendes SOSIALISTISK FOLKEPARTI, St. Olavsgt. 27, Oslo 1
Tlf. (02) 20 69 79

Jeg ber om å få tilsendt (kryss av):

- ☐ denne brosjyre gratis i 10 eksemplarer
- ☐ denne brosjyre til utdeling i ekspl. (8,— kr. pr. 100 ekspl.)
- ☐ SF's studiehefte om EEC, ca. 70 sider, pris kr. 7,—, (oppkrav) i ekspl.
- ☐ opplysninger om hvordan jeg lager en studiering om EEC
- ☐ opplysninger om medlemskap i SF og annet SF-materiale

Navn:

Adresse: